

Η δημιουργία της Ο.Μ.Α.Ε. και η ανάληψη της εξουσίας του Ελληνικού μότορσπορ είχε έναν και μοναδικό σκοπό. Να προσφέρει λύσεις, εκεί που, για πολλούς λόγους, αδυνατούσε η Λέσχη.

Ξεκίνησε όμως κάπως παράξενα. Με ένα υβρίδιο της Λέσχης. Με ένα μεταποιημένο από το χρόνο και τις συνθήκες τμήμα της, που έβγαλε το φθαρμένο blazer και φόρεσε κάτι λαϊκό. Το επόμενο διοικητικό σκαλοπάτι ήταν ριζοσπαστικότερο, αλλά είχε την ατυχία να αναλάβει πάνω στο φούντωμα της μνημονιακής περιόδου. Είχε επίσης την δυστυχία να πέσει πάνω στον καλπασμό των μέσων κοινωνικής διαδικτύωσης μα και στο άπλωμα του ειδικού Τύπου αλλά και στην εμφάνιση ενός πολύ – πολύ ρηχού τρόπου προσέγγισης για να εκφραστεί έτσι διακριτικά ο περιβάλλον χώρος.

Πέρα από την χρονική ατυχία και τις δυσμενείς εξελίξεις έκαμε λάθη, παρήγαγε ένα είδος οξύτατης αντιπαράθεσης με τα απομεινάρια της Λέσχης, προσπάθησε να ισορροπήσει το πολιτικό παιχνίδι με τα σωματεία, συγκρότησε συμμαχίες με σχήματα που δεν θα έπρεπε πληρώνοντας και τα έμμεσα χρέη τους, καθώς έσπρωξε πάνω στο τραπέζι τα ρέστα της με το θέμα του Δ.Ρ.Α., ενώ τα τελευταία χρόνια κατανάλωσε πάρα πολύ χρόνο και ενέργεια για να ανταποκριθεί σε μια βίαιη και παράλογη πολεμική.

Ε! όλα αυτά δεν μπορούσαν να έχουν καλή εξέλιξη. Ήταν και ο ευρύτερος μετασχηματισμός της κοινωνίας σε επιθετικές συμπεριφορές, μια κακοερμηνευμένη ελευθεριότητα, που τρέφεται με αγένεια, που θεριεύει με τη έλλειψη βασικών ανθρώπινων αρετών. Είναι φαύλος ο κύκλος.

Στο προκείμενο τώρα. Η απερχόμενη διοίκηση πέρα από τα σφάλματα της, πέρα από την κακοδιαχείριση, η οποία είναι δεδομένη αλλά, προσωπική εκτίμηση, θα είναι μεγάλη έκπληξη αν αποδειχτεί υστεροβουλία, ή δόλος, παρήγαγε και έργο, που θα καρπωθεί η επόμενη διοίκηση σε μια εποχή που αλλάζει επί τω βελτίω το μομέντουμ. Δεν είναι δίκαιο, και δεν της έπρεπε τέτοιο τέλος. Λυπηρό γεγονός επίσης, οι συμμαχίες που προσπάθησε να υφάνει τόσο με την Γ.Γ.Α. μετά τις θερινές βουλευτικές εκλογές, όσο και οι πολύ πρόσφατες στηρίξεις που έλαβε από ερμαφρόδιτα, ασταθή μηντιακά κλιμάκια. Θα ήταν, δε, περισσότερο λυπηρό στην περίπτωση που δεν είχε ηττηθεί, αναλογιζόμενοι τις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει, απέναντι στους προαναφερθέντες.

Το νέο σχήμα, με αυτά τα πρώτα που προς το παρόν γίνονται αντιληπτά, κινήθηκε αριστοτεχνικά, χρησιμοποίησε κυβερνητικά μονοπάτια, δημιούργησε το καίριο ρήγμα σε επίπεδο Ελληνικού κοινοβουλίου, έθεσε υποψηφιότητα με τρόπο θεατρικό και έχοντας χτίσει το υποστηρικτικό πλαίσιο, ήξερε μέρες πριν τις αρχαιρεσίες ότι θα κάμει περίπατο. Όπερ και εγένετο. Όπως κατέθεσε και μια ψυχούλα που εκτιμώ και πιστεύω: *«ο Θεός πολεμούσε με μουσκέτο και οι άλλοι εξαπέλυαν Τομαhawk από αντιτορπιτικά»*

Αυτό που προβάλλει τόσο ανησυχητικά είναι το πόσο εύκολα, γρήγορα, θεαματικά αλλάζουν θέσεις και στρατόπεδα παράγοντες, προ και παρακαθήμενοι. Δεν είναι απολύτως ευκρινές τι είναι αυτό που τρομάζει τους ανθρώπους και τους σπρώχνει να αλλάζουν ανερευθρίαστα, άρδην απόψεις μπροστά σε αυτό που αντιλαμβάνονται ως συμφέρον τους, που τους μετατρέπει σε επαίτες και να αποκρίνονται να όπου η απάντηση είναι όχι.

Προφανώς είναι η παρουσία ανασφάλειας και η απουσία αρετής. Ζούμε σε μια χρονική περίοδο όπου νικητής αναδεικνύεται εκείνος, που είναι πρόθυμος να θυσιάσει ότι πιο πολύτιμο διαθέτει, αν υποθεθεί ότι έχει, στο βωμό της επιτυχίας. Πιθανότατα αυτό συνέβαινε πάντα. Υπήρχαν όμως κάποια όρια. Υπήρχε κάποια συστολή. Τώρα το ταμπλώ έχει πλημμυρίσει από αμοραλισμό. Κι έτσι όπως κινούνται τα πράγματα, όσοι έχουν προσλαμβάνουσες από το παρελθόν θα νοσταλγήσουν αυτά που με θέρμη αντιμάχονταν. Αυτά που τους καταπίεζαν και τους όριζαν επί Λέσχης. Είναι βαρβάτο πισωγύρισμα. Είναι απογοητευτικό σε επίπεδο σουρεαλισμού.

Να κλείσει το σημείωμα τούτο, με κάποιο ευχολόγιο. Η νέα διοίκηση αναλαμβάνει σε καλό χρονικό σημείο. Η Ομοσπονδία έχει κερδίσει από την F.I.A. αυτό που διεκδικούσε χρόνια, αναμένονται σημαντικά έσοδα, επιπροσθέτως ο επικεφαλής έχει οικονομική και κοινωνική ισχύ για να κινήσει τα θέματα.

Ακούγονται ευσίωνα όλα αυτά, αλλά οι ευχές έχουν να κάνουν με την αποδεδειγμένη αδυναμία να απαλλαγεί ο νέος πρόεδρος από την σφοδρή επιθυμία προβολής του. Επιθυμία που συντηρείται και πολλαπλασιάζεται από το πρόθυμο περιρρέον σύστημα, από χειροκροτητές κομπέρ στην ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του, από κατεβατά λιβανωτών στα μέσα, από ένα είδος φτωχής, από κάθε άποψη, αυλής και πρωτίστως από τον ίδιο.

Αν και όταν απαλλαγεί από αυτά και τις παραφυάδες τους, μπορεί και να πετύχει. Κι όταν γίνεται λόγος για επιτυχία δεν έχει κάνει με την κόκκινη μηλιά του Ελληνικού μότορσπορ, το ανελέητο κυνήγι ενός φαντάσματος κάποιου Δ.Ρ.Α. Έχει να κάνει με τη δημιουργία μιας γενιάς ανθρώπων που να σέβονται αυτό που λεν πως αγαπούν. Είναι τέλος πολλών εποχών. Και οι νέες, έρχονται αυτόκλητες, φουριόζες και απροετοίμαστες για το τι της περιμένει.

υ.γ. ...και καθώς τα φορτία της καθημερινότητας έλκουν τις εξελίξεις, η σύνθεση του νέου Δ.Σ. της Ομοσπονδίας επιφύλαξε εκπλήξεις. Ο πρώτος σε ψήφους παραιτήθηκε μετά δηλώσεων φλογερού αλυτρωτισμού, διακοσμημένες με την προβολή της αθλητικής του ιδιότητας, και κριτική του καρεκλοκενταυρισμού, που ίσως θα πρέπει να προβληματίσει τον αναλαμβάνοντα πρόεδρο. Εξεδόθη και δελτίου Τύπου περί αυτών με διαβεβαιώσεις για την δεδομένη στήριξη του απερχομένου από το Δ.Σ., ενώ ανταποκρίθηκε θεαματικά και το πάντα ανιδιοτελώς, φίλα προσκείμενο τμήμα του διαδικτύου.

Κανείς, ποτέ, βεβαίως, δεν έθεσε θέμα ασυμβίβαστου. Για να δοθεί ένα παράδειγμα ας υποθέσουμε ότι πριν το '96 ο Αλέξανδρος Δαρδούφας ή μετά το '97 ο Βασίλειος Δεσποτόπουλος, πέρα από πρόεδρος της Ε.Λ.Π.Α.(1), ήταν διευθυντής της Εθ.Ε.Α.(2), πρόεδρος του Σ.Ο.Α. (3), αγωνιζόμενος (4) και χορηγός των αγώνων (5). Πως ακούγεται; Ως Royal Flush με δεκάρι, φάντη, Queen, παπά κι άσσο, πέντε (5) κάρτες στο ίδιο χρώμα. Το σαρώνεις το τραπέζι.